

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita B. P. Ignatii Qui Religionem Clericorum Societatis lesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Ipris Flandrorum, 1612

[1.] De genere ortuque Ignatij, & à sæculari vita conuersione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45048

I

V I T A
B. P. IGNATI
DE LOYOLA

AUCTORIS SOCIETATIS
I E S U.

CAPVT. I.

*De genere ortuque Ignatii, & à seculari
vita conuersione.*

BEatus P. Ignatius de Loyola auctor & parens Societatis I E S U, natus est in ea parte Hispaniæ, quæ Cantabria nominatur, anno ab ortu Domini MD. cccc. xci. Innocentio VIII. Romano Põtifice, Federico III. Rom. Imperatore, Ferdinando denique & Isabella Catholicis Hispaniarum Regibus. Ei pater fuit Bertrandus Iagnez, Ognez & Loyolæ dominus, Illustrisque & antiquæ familiæ suæ princeps: mater verò Marina Sonez claris orta parentibus Baldæ dominis, genere & virtute non inferior viro fe-

A mina:

mina. Atque harum vtriusque familia-
rum duces vt è prima nobilitate Can-
tabrię, ita apud Hispanos magni sunt
& appellantur. Ignatius ab infantia
acri fuit ingenio, & vehementi qua-
dam incitatione nature: qui vt primũ
è pueris excessit, in aulam Regum
Catholicorum deductus est, cum
æqualibus educandus. Simul atque
verò cum ætate maior etiam nature
vis accessit, cum esset ea animi mag-
nitudine, vt nihil extimesceret, omnia
pericula humana despiceret, omni ar-
morum genere sese exercuit, vt ali-
quando militari gloria posset excel-
lere. Cùm itaque Galli anno salutis
humane MD. XXI. arcem Pampelo-
nensem cingerent, ad eam propug-
nandam cum reliquis centurionibus
præsidioque Ignatius noster ingres-
sus est. Cùm autem acrior esset obs-
idio, & qui obsidebantur de sub-
sidio desperarent, deditiois cepere
consilium, omninoque rem perfe-
cissent nisi consiliis eorum occurrisset
Ignatius, monuissetque hosti vel pro-
posita morte resistendum. Sed cùm
arcem

arcem

arcem Galli tormentis verberarent, eamque noster hic propugnaret, ferrea pila crus eius dexterum tanta vi percussit, vt id penitus suffregit, eiusdemque impetu excussus è muro lapis læuum haud leuiter offenderit. Eo igitur prostrato ceteri turbati sese & arcem Gallis dediderunt, qui Ignatium in tabernaculum suum deductum beneque habitum, eiusdemum genere cognito, lectica domum atque in pristinum hospitium deportauerunt. Interea morbi vis adeò ingrauescebat, vt tenuis eius vitæ spes ostenderetur. Sed quò propior periculo res erat, eò maiorem illi Deus opem & auxilium tulit. Etenim pridie illius diei qui beato Petro sacer est, quem ille præcipuo quodam cultu venerabatur, idem Apostolorum princeps cælitus ad eum missus, eique visus est quasi opitulaturus eumque curaturus. Hoc viso, paulatim morbo leuari coepit, sed quia natura & voluntate concinnus & elegans erat, corporis venustatem haud negligens

In propugnatione arcis Pampeleonensis vulneratur.

A. S. Petro visitatur & sanatur.

ilia
Can
sunt
antia
qua
imū
gum
cum
que
tura
mag
ania
ar
ali
cel
utis
elo
ug
bus
res
ob
bsi
ere
fe
flet
ro
dm
em

Vita

dam ratus, os quod infra poplitem
fedijs eminebat, cum ceterisque mi-
nimè coalescere potuerat, secundum
curauit, vt, quemadmodum ex illo
audiui, ocreas aptius & pedum inte-
gumenta componeret. Cruciatum
verò hunc adeò contempsit, vt mini-
mè se ligari sit passus, quod id illa sua
animi magnitudine, constantiaque
indignum putaret. Quinimo cum id
ea parte quæ sana erat & integra secari
placuisset: eo tamen animi robore &
firmitate fuit, vt omnes raperet in ad-
mirationem. Nam quem colorem ac
vultum prima in curatione tenuerat,
eundem in extrema hac carnificina
seruauit.

Interim dum vis morbi remitteret,
cum lectulo affixus hæere cogeretur,
vt bellicorum heroicorumque faci-
norum lectione mirè capiebatur, ita
fallendi temporis causa, aliquos id
genus libros postulauit. At cum tales
fortè ad manum non essent, alij duo
oblatis, vnus quidem de Christi domi-
ni, alter verò de vita gestisque Sancto-
rum, Hic primum leuandi duntaxat
tædij

B. P. Ignatij.

5

radij causa legere coepit, mox vero
sensim grata quedam & iucunda ani-
mi voluptas accessit: demum ea le-
ctione Deus tales in eius animo mo-
tus excitauit, vt iam mutata mente
flagraret eos imitandi studio quorum
vitam legendo cognouerat. Porrò
quamuis animus id subinde refugeret
appetitusque rationi acre bellum mo-
ueret, nec segnius dæmon oppugna-
ret, pristinique mores vetustate corro-
borati multum valerent ad eum ab
hoc voluntate deterrendum: gratia
tamen corruptam naturam; vis cæle-
stis dominatum vitiorum; auxilium
diuini numinis, quod eum ad magna
delegerat, omnes dæmonis artes frau-
desque superauit. Itaque cum de
nocte surrexisset è lectulo (quod ei
solemne & vsitatum erat) ad precan-
dum Deum, positus humi genibus ante
imaginem beatissimæ Virginis matris,
illius ope fretus, eius sese misericor-
diæ, amantissimoque filio totum ad-
dixit, illius signa secuturum, remissu-
rumque nuntium rebus humanis.

Legen-
dis SS
vitis
cōuer-
ritur.

A 3

CA=